

prima instanță – (Judecătoria Leova) M. Galupa
instanța de apel – (Curtea de Apel Cahul) T. Dimitriadi, Ev. Dvurecenschii, N. Veleva

DECIZIE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial de contencios și administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Svetlana Filincova
Sveatoslav Moldovan
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând recursurile declarate de către administratorul societății cu răspundere limitată ”Suinimpex”, Sindoni Giuseppe, și avocatul Gheorghe Josu în interesele societății cu răspundere limitată ”Suinimpex”,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea cu capital străin ”Suinimpex” societate cu răspundere limitată împotriva lui Veștman Valeriu și Canalî Dumitru cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 15 septembrie 2016 prin care s-a respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată ”Suinimpex” și s-a menținut Hotărârea Judecătoria Leova din 17 martie 2016,

c o n s t a t ă :

La 23 decembrie 2011 întreprinderea cu capital străin ”Suinimpex” societate cu răspundere limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Veștman Valeriu, Canalî Dumitru prin care au solicitat încasarea datoriei din contul lui Veștman Valeriu, Canalî Dumitru în beneficiul societății cu răspundere limitată ”Suinimplex” în sumă de 49 900 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată au invocat că, Veștman Valeriu a activat la societatea cu răspundere limitată ”Suinimpex” în calitate de director tehnic, astfel, între organele de conducere ale societății erau relații de încredere.

La 22 februarie 2010 Veștman Valeriu a venit la societatea cu răspundere limitată ”Suinimpex” împreună cu Canalî Dumitru și i-a propus să-i vîndă compania reclamantă carne de la 18 porci, solicitînd ca acești porci să fie tăiați și livrați lui Canalî Dumitru la prețul mediu de 34,60 lei pentru kg, la suma totală de 49 900 lei.

La acel moment Canalî Dumitru nu dispunea de surse financiare și au convenit ca datoria să fie achitată timp de 2-3 zile. În termenul de 2-3 zile de la livrare pîrîtul urma să achite datoria integral.

După expirarea termenului de achitare s-au adresat către Canalî Dumitru pentru executarea datoriei, însă acesta a relatat că banii i-a dat lui Văștîman Valeriu, care urma să achite banii în casa întreprinderii.

Ulterior, s-au adresat către Veștîman Valeriu cu privire la restituirea datoriei, care a declarat că nu a primit bani de la Canalî Dumitru.

Tot atunci Veștîman Valeriu a întocmit o recipisă, la 05 martie 2011, potrivit căruia Veștîman Valeriu se obligă să execute datoria în locul lui Canalî Dumitru (f.d. 3, Vol. I).

Prin hotărîrea din 30 martie 2012 Judecătoria Leova a încasat în mod solidar de la Canalî Dumitru și Valeriu Veștîman datoria în sumă de 49 900 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 1497 lei și 3000 lei (f.d. 34, Vol. I).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 13 iulie 2012 Dumitru Canalî a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea integrală a hotărîrii cu restituirea pricinii la rejudecare în prima instanță (f.d.42-44, Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 08 noiembrie 2012 s-a admis cererea de apel și s-a casat integral hotărîrea Judecătoria Leova din 30 martie 2012, în pricina civilă la acțiunea întreprinderii cu capital străin "Suinimpex" împotriva lui Canalî Dumitru și Veștîman Valeriu privind încasarea datoriei, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță la Judecătoria Leova, în alt complet de judecată (f.d. 67, Vol. I).

Prin hotărîrea Judecătoria Leova din 17 martie 2016 s-a respins ca neîntemeiată acțiunea civilă depusă de întreprinderea cu capital străin "Suinimpex" societate cu răspundere limitată către Veștîman Valeriu și Canalî Dumitru privind încasarea datoriei (f.d. 54, Vol. I).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 13 aprilie 2016, întreprinderea cu capital străin "Suinimpex" societate cu răspundere limitată a depus cerere de apel prin care a solicitat admiterea apelului cu casarea hotărîrii Judecătoria Leova și emiterea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral (f.d. 75-77, Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 15 septembrie 2016 s-a respins cererea de apel declarată de întreprinderea cu capital străin "Suinimpex" societate cu răspundere limitată prin intermediul avocatului Josu Gheorghe.

S-a menținut hotărîrea Judecătoria Leova din 17 martie 2016, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea cu capital străin "Suinimpex" societate cu răspundere limitată împotriva lui Veștîman Valeriu și Canalî Dumitru cu privire la încasarea datoriei (f.d. 115, Vol. II).

În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că între societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" și Canalî Dumitru ar fi avut loc un contract de vânzare-cumpărare a cărnii de porc.

Astfel, prin prisma art. 210 Codul civil, părțile nu au prezentat instanței de judecată un contract în formă scrisă.

În legătură cu recipisa existentă, instanța de apel a menționat că aceasta este semnată de către Veștiman Valeriu, care nu este parte a contractului de vânzare-cumpărare.

Totodată, instanța de apel a relevat că reclamantul nu a prezentat în instanța de judecată dovada că este proprietarul cărnii livrate și nu a remis concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, inclusiv facturile fiscale.

Mai mult, ca atît, instanța de judecată a constatat că reclamanul nu a prezentat date veridice privind evidența contabilă.

Cu referire la recipisa încheiată, instanța de apel a menționat că condiția de restituire a banilor de către Veștiman Valeriu în locul lui Canalî Dumitru este nerealizabilă, inclusiv și în condițiile unui contract de vânzare-cumpărare valabil.

La 10 octombrie 2016 administratorul societății cu răspundere limitată ”Suinimpex” Sindoni Giuseppe a depus cerere de recurs împotriva deciziei Cuții de Apel Cahul din 15 septembrie 2016 și asupra hotărârii Judecătoria Leova din 17 martie 2013.

Prin cererea de recurs au indicat că, atît instanța de fond cît și instanța de apel au aplicat eronat legea materială și procesuală.

În acest sens, au relevat că, raportul juridic dintre părți este un raport de încasare a datoriei și este reglementat de prevederile art. 512-516, 518, 520, 530-531, 572-275, 602-604, 634-636, 680-682, 753, 756, 807 din Codul civil.

Astfel, instanțele ierarhic superioare deși urmau să aplice prevederile legale indicate supra a aplicat analogia legii fiind aplicată doar la drepturile civile ale părților în cazul răspunderii civile.

De asemenea, au menționat că, administratorul societății cu răspundere limitată ”Suinimpex” Sindoni Giuseppe este vorbitor de limbă italiană, însă instanțele ierarhic inferioare nu i-au asigurat dreptul la interpret.

La 05 decembrie 2016 reprezentantul societății cu răspundere limitată ”Suinimpex”, avocatul Josu Gheorghe a depus cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 15 septembrie 2016 și a hotărârii Judecătoria Leova din 17 martie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

La 05 decembrie 2016 Dumitru Canalî a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca inadmisibilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs constată că, dispozitivul deciziei a fost emis de Curtea de Apel Cahul la 15 septembrie 2016.

Potrivit scrisorii copia deciziei Curții de Apel Cahul a fost expediată părților la 26 septembrie 2016 (f.d. 122, Col. II). Potrivit materialelor dosarului nu este nici o probă cu privire la data recepționării acesteia de către părți.

Prima cererea de recurs a fost depusă la 10 octombrie 2016, iar cea de a doua cerere de recurs a fost depusă la 05 decembrie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Respectiv, recursurile se consideră depuse în termenul prevăzut de lege.

Potrivit art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept: să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Examinînd materialele cauzei, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, urmează să admită recursurile și să casează decizia Curții de Apel Cahul și hotărârii Judecătoriei Leova cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă parțial, din următoarele considerente.

Inițial, instanța de judecată urmează să constate dacă între societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" și Canalî Dumitru au existat careva raporturi juridice.

În acest sens, recurentul invocă că, la 22 februarie 2010 Canalî Dumitru a procurat de la recurent, carne de la 18 porci, fiind în total 1440 kg la prețul de 34, 60 lei. Carnea de porc a fost înstrăinată lui Canalî Dumitru, deoarece a venit împreună cu Veștiman Valeriu care la acel moment exercita funcția de director tehnic în cadrul societății cu răspundere limitată "Suinimpex".

În conformitate cu art. 753 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit. Alineatul (2) al articolului în cauză prevede că, vînzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.

Cu referire la forma contractului, art. 210 alin. (1) prevede că, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

În speță, nu a fost prezentat nici un contract de vânzare-cumpărare în scris.

În acest sens, art. 118 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă stabilește că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite.

Articolul 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă statuează că, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Prin urmare, instanța de recurs relevă că, Canalî Dumitru fiind audiat în ședința de judecată din 08 noiembrie 2012 a declarat că, a primit carnea în sumă de

47 300 lei și a achitat toată suma de 47 000 lei. Bani i-a achitat lui Veștiman Valeriu pentru că era director al societății cu răspundere limitată ”Suinimpex” (f.d. 65, Vol. I).

Ulterior, în ședința de judecată din 29 mai 2013, Canalî Dumitru a declarat că, ”aproximativ în decembrie 2009 a fost contactat de Veștiman Valeriu care l-a întrebat dacă poate cumpăra carne de porc. Anterior a mai cumpărat de la Veștiman Valeriu carne de porc.

Au convenit că la 22 februarie 2010, ora 09⁰⁰, să meargă să procure carne de la 12 porci, în jur de 700 kg. Carnea a recepționat-o a doua zi, pe la orele 16⁰⁰. Carnea era în jur de 1200-1300 kg.

Astfel, s-au înțeles la prețul de 27-29 lei per kg. Prețul cărnii i la spus Veștiman Valeriu, așa după cum s-au înțeles cu Sindoni Giuseppe.

Pînă la acel moment cu Sindoni Giuseppe nu a avut nimic.

Prețul integral a fost achitat lui Veștiman Valeriu. Peste 7-8 luni s-a întâlnit la piață cu Sindoni Giuseppe, care a-i înaintat pretenții, de ce nu i-a spus că a achitat carnea lui Veștiman Valeriu.”

În explicațiile din 27 noiembrie 2013, Canalî Dumitru a confirmat încă odată că a procurat carnea și a achitat prețul integral pentru carne lui Veștiman Valeriu (f.d. 108-109).

Ulterior, Canalî Dumitru a declarat în ședința de judecată că la 22 februarie 2010, a luat carne însă nu a procurat-o, fiind a lui Veștiman Valeriu care l-a rugat să o transporte, însă nu a procurat-o el. La întrebarea instanței a declarat că anterior a depus explicații diferite deoarece a fost impus de Veștiman Valeriu să facă aceasta.

Apreciind veridicitatea declarațiilor date de către Canalî Dumitru, instanța de recurs relevă că, declarațiile depuse sunt contradictorii, însă ele urmează să fie apreciate în coroborare cu alte probe.

În acest sens, Veștiman Valeriu în referința depusă la 23 ianuarie 2012 indică că, carnea a fost eliberată în prezența administratorului Sindoni Giuseppe. De asemenea, a menționat că, a primit de la Canalî Dumitru suma de 21 500 lei, însă nu a fost transmisă lui Sindoni Giuseppe din cauză că, societatea cu răspundere limitată ”Suinimpex” are datorii față de Veștiman Valeriu în sumă de 22000 lei (f.d. 10, Vol. I).

În instanța de judecată Veștiman Valeriu a declarat că, Canalî Dumitru a procurat carnea de la 12 porci de la societatea cu răspundere limitată ”Suinimpex”. Mai mult ca atât, a declarat că, a primit suma de 21 500 lei de la Canalî Dumitru (f.d.28-31, Vol. I).

În declarațiile din 10 februarie 2016 Veștiman Valeriu a menționat că între societatea cu răspundere limitată ”Suinimpex” și Canalî Dumitru a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare a cărnii de porc, însă aceasta a achitat prețul de 21 500 lei lui Veștiman Valeriu care la rîndul său i-a transmis lui Sindoni Giuseppe, administratorul societății cu răspundere limitată ”Suinimpex”.

Respectiv, între părți a avut loc un contract de vânzare-cumpărare a cărnii de porc, iar explicațiile contradictorii date de Canalî Dumitru contravin materialelor cauzei.

Mai mult, de către Canalî Dumitru nu a fost depusă nici o cerere în organele de drept cu privire la acțiunile lui Veștiman Valeriu, respectiv, ultimele declarații ale lui Canalî Dumitru cu privire la transportarea cărnii doar de către dînsul, instanța le apreciază critic.

Prin urmare, Canalî Dumitru a recunoscut în instanța de judecată faptul existenței unui contract de vânzare-cumpărare încheiat între Canalî Dumitru și societatea cu răspundere limitată "Suinimpex".

De asemenea, din declarațiile date, nu este clar care din părți, societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" ori Veștiman Valeriu a avut calitatea de vânzător.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, potrivit Planului de evidență a orarului în greutate și sine-cost a anului 2010 (f.d. 36, Vol. II), Registrului de a mișcărilor animalelor sacrificate pentru anul 2010 (f.d. 37, Vol. I), Notei contabile cu privire la numărul animalelor sacrificate în februarie 2010 (f.d. 40, Vol. II), Declarației privind TVA (f.d. 41, Vol. II), anume societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" are în activitatea sa creșterea și vinderea porcilor precum și anume recurentul în luna februarie 2010 a sacrificat porci.

Mai mult ca atât, potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 24403 din 02 decembrie 2009 societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" are ca gen de activitate creșterea animalelor, producția, prelucrarea și conservarea cărnii și a produselor din carne (f.d. 6, Vol. I), iar Sindoni Giuseppe Geovabi este fondator și administrator al societății în cauză.

De asemenea, Veștiman Valeriu conform contractului individual de muncă nr. 07 din 01 august 2008 a fost angajat la societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" în calitate de director tehnic (f.d. 105, Vol. I), care avea în atribuții purtarea evidenței primare și mișcarea porcilor (f.d. 106, Vol. I).

Respectiv, contractul de vânzare-cumpărare a cărnii de porc a fost încheiat între Canalî Dumitru și societatea cu răspundere limitată "Suinimpex".

Cu referire la executarea sau nu a obligațiilor contractuale corelative de către părți, instanța de recurs menționează.

În conformitate cu art. 512 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Articolul 513 alin. (1) din Codul civil prevede că, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

De asemenea, art. 572 alin. (1) și (2) din Codul civil statuează că, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Obligațiile corelative, ce reies dintr-un contract de vânzare-cumpărare sunt transmiterea bunului vîndut de la vânzător către cumpărător și a prețului de la cumpărător către vânzător.

Reieșind din cele constatate supra, și anume din faptul că pîrîții au recunoscut faptele invocate de către reclamant, precum și transmiterea cărnii, instanța de recurs este în imposibilitate să stabilească volumul cărnii transmise, și

prețul per kilogram, luînd în considerație că declarațiile părților sunt contradictorii, iar înscrisuri pe acest segment nu sunt.

Cu toate acestea, instanța de recurs menționează că între societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" și Canalî Dumitru a existat un raport obligațional reciproc ce rezulta dintr-un contract de vânzare-cumpărare.

Totuși acțiunea a fost înaintată atât împotriva lui Canalî Dumitru cât și împotriva lui Veștiman Valeriu ca creditori solidari.

Pe marginea acestui aspect, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, conchide următoarele.

Potrivit recipisei din 05 martie 2011 semnată de Veștiman Valeriu, ultimul expres indică: *"La data de 22 februarie 2010 cu învoirea noastră Canalî Dima a primit carne de porc în sumă de 49 900 lei. Pînă în prezent el nu s-a achitat cu firma SRL "Suinimpex". Deoarece eu am pus cuvîntul ca să primească carne, mă angajez să primesc banii de la Canalî Dumitru. **În caz contrar suma data o voi restitui eu.**"*

În instanța de judecată Veștiman Valeriu a recunoscut faptul că recipisa a fost semnată de către acesta, respectiv, instanța de recurs nu poate pune la îndoială veridicitatea recipisei.

În conformitate cu art. 514 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Mai mult ca atât, în conformitate cu art. 567 alin. (1) din Codul civil, o datorie poate fi preluată de un terț în temeiul unui contract cu creditorul. În acest caz, locul debitorului este preluat de terț. Articolul 569 din Codul civil prevede că, preluarea datoriei trebuie să fie încheiată în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut datoria.

În cazul contractului de vânzare-cumpărare, Codul civil, nu stabilește o condiție obligatorie de încheiere a unui contract de vânzare-cumpărare, ce afectează valabilitatea contractului. Prin urmare, întocmirea unei recipise în formă scrisă, constituie deja un act în temeiul căruia se naște obligația lui Veștiman Valeriu către societatea cu răspundere limitată "Suinimpex".

Mai mult ca atât, în cazul respectiv, obligația este lichidă și individualizată, întrucît Veștiman Valeriu a indicat expres suma obligației asumate și anume de 49 900 lei, suma solicitată de recurent în cauza civilă pendinte.

Neachitarea datoriei de către Canalî Dumitru față de societatea cu răspundere limitată "Suinimpex", instanța de recurs o consideră ca realizată, întrucît Canalî Dumitru a declarat în instanța de judecată că a achitat prețul pentru carne lui Veștiman Valeriu, iar Veștiman Valeriu a recunoscut că i-a fost achitată suma de 21500 lei.

Astfel, luînd în considerație cele expuse supra, instanța de recurs consideră că Veștiman Valeriu și-a asumat obligație care urmează să fie executată în modul și timpul convenit.

Cu referire la solidaritatea debitorilor, instanța de recurs menționează următoarele.

În conformitate cu art. 522 alin. (1) din Codul civil, dacă doi sau mai mulți creditori au dreptul să pretindă la o prestație în așa fel încât fiecare să poată pretinde la întreaga prestație, iar prestația făcută unuia dintre creditori eliberează debitorul, atunci creanța lor este solidară.

În cazul respectiv, obligația corelativă a lui Canalî Dumitru față de societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" nu este individualizată, iar în recipisă este indicat faptul că, în cazul în care Canalî Dumitru nu își execută obligația, fiind ca obligație principală o va executa Veștiman Valeriu fiind o obligație facultativă.

În acest sens, Codul civil prevede că, obligația este facultativă în cazul în care are ca obiect o singură prestație principală al cărei debitor poate fi eliberat prin executarea unei alte prestații.

Luând în considerație cele expuse supra, instanța de recurs constată că, obligația lui Canalî Dumitru și a lui Veștiman Valeriu nu sunt solidare, prin urmare nu poate fi admisă încasarea solidară, or raportul obligațional dintre Canalî Dumitru și societatea de răspundere limitată "Suinimpex" în cazul în care Veștiman Valeriu a recunoscut că a primit suma de 21 500 lei de la Canalî Dumitru nu poate fi stabilit.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de recurs relevă următoarele.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

În cererea de chemare în judecată societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" a solicitat achitarea cheltuielilor de judecată, pretenție susțină și în recurs.

Conform prevederilor art. 92 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

Potrivit materialelor cauzei civile, societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" la depunerea cererii de chemare în judecată a achitat suma de 1500 lei cu titlul de taxa de stat (f.d. 4, Vol. I).

Potrivit ordinului de plata nr. 44 societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" a achitat avocatului Josu Gheorghe suma de 3000 lei cu titlul de cheltuieli pentru asistență juridică (f.d. 23, Vol. I).

Potrivit extrasului din contul din 18 septembrie 2012 societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" a achitat avocatului Josu Gheorghe suma de 6736,02 lei cu titlul de cheltuieli pentru asistență juridică (f.d. 62 Vol. I).

Potrivit ordinului de plată nr. 2 din 26 martie 2016 societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" la depunerea cererii de apel a achitat taxa de stat în sumă de 1123 lei (f.d. 78, Vol. II).

Conform ordinului de plată nr. 390739 din 28 martie 2016 societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" a achitat în contul avocatului Josu Gheorghe suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică (f.d. 108, Vol. II).

Potrivit ordinului de plată nr. 1 din 29 septembrie 2016 societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" a achitat taxa de stat în sumă de 729 lei (f.d. 129, Vol. II).

În total societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" a achitat suma de 3352 lei cu titlul de taxă de stat și 11736,02 lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică.

Cu referire la cuantumul sumei de 11736,02 lei ce urmează a fi încasată cu titlul de cheltuieli de asistență juridică, instanța de recurs menționează următoarele.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de **asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.**

În sensul celor arătate este și jurisprudența CEDO care, investită fiind cu soluționarea pretențiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată în care sunt cuprinse și onorariile avocațiale, a statuat că acestea urmează a fi respectate numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare care au fost în mod real făcute în limita unui cuantum rezonabil.

În acest sens, instanța de recurs, reține că suma de 11736,02 lei este o sumă rezonabilă și necesară întrucât cererea de chemare în judecată a fost depusă la 23 decembrie 2011 cauza fiind în procedura instanțelor de judecată 5 (cinci) ani de zile.

De asemenea, cauza civilă a fost inițial remisă de către Curtea de Apel Cahul la rejudecare în prima instanță, ca ulterior cauza civilă să parcurgă prin toate trei grade de jurisdicție.

Mai mult ca atât, avocatul societății cu răspundere limitată, Josu Gheorghe a fost unicul avocat al companiei reclamante și a participat la examinarea cauzei în fond, apel pînă la depunerea recursului, întocmind actele procesuale și fiind prezent în cadrul ședințelor de judecată.

Luînd în considerație cele expuse supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție urmează să admită recursul depus și să caseze decizia instanței de apel cît și hotărârea instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă parțială și să fie încasat din contul lui Veștiman Valeriu în beneficiul societății cu răspundere limitată "Suinimpex" suma de 49 900 lei, dat fiind faptul că Veștiman Valeriu și-a asumat expres această obligație și cheltuielile de judecată în sumă de 3352 lei cu titlul de taxă de stat și 11736,02 lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursurile declarate de către administratorul societății cu răspundere limitată "Suinimpex", Sindoni Giuseppe, și avocatul Gheorghe Josu în interesele societății cu răspundere limitată "Suinimpex".

Se casează decizia Curții de Apel Cahul din 15 septembrie 2016 și hotărârea Judecătoriei Leova din 17 martie 2016 emisă în cauza civilă întreprinderea cu capital străin "Suinimpex" societatea cu răspundere limitată împotriva lui Veștiman

Valeriu, Canalî Dumitru cu privire la încasarea datoriei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care:

Se admite parțial acțiunea înaintată de întreprinderea cu capital străin "Suinimpex" societatea cu răspundere limitată.

Se încasează din contul lui Veștiman Valeriu în beneficiul întreprinderii cu capital străin "Suinimpex" societate cu răspundere limitată suma de 49 900 lei (patruzeci și nouă mii nouă sute lei) cu titlul de datorie, 3352 lei (trei mii trei sute cinci zeci și doi lei) cu titlul de taxă de stat și 11736,02 lei (unsprezece mii șapte sute treizeci și șase lei, 02 bani) cu titlul de cheltuieli de asistență juridică, în total 64 988,02 lei (șaizeci și patru mii nouă sute opt zeci și opt, 02 bani) lei.

Se respingerea acțiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată "Suinimpex" împotriva lui Canalî Dumitru.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

judecători

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari